

Rom 12 - Innledning

Innhold: Formaninger til de troende: 1: at de skal overgi seg helt til Gud, fornyes i sitt sinn og i sitt daglige liv, og hver enkelt trofast i ydmykhet bruke sine gaver, som lemmer på samme legeme (v. 1-8). 2: Spesielt at de skal legge vinn på kjærlighet. At den må være det som driver og gir frukt i alle de forskjellige kristne kjennetegn: gode gjerninger, hellig nidkjærhet, vennlighet, iver, tålmodighet osv (v. 9-21).

Med dette kapitlet begynner nå brevets andre store hovedavsnitt som inneholder formaninger og underviser om et kristent liv. I det forrige kapitlet har apostelen lagt en god grunnvoll: evangeliets store hovedlære om Guds råd til frelse, om gjenløsningen i Kristus Jesus, og hvordan vi blir rettferdige ved troen på den. På denne grunnvollen bygger han nå den skjønneste lære om det kristne livet. Han underviser de troende og villige barna også om hvordan de skal vandre her på jorden, til Guds ære og behag, i tjeneste og til nytte for våre medmennesker.

I brevets første del lærte vi hvordan vi blir benådet, rettferdiggjort og helliggjort. I denne siste delen lærer vi hvordan de som allerede er benådet i sitt daglige liv skal praktisere det deres helliggjorte sinn allerede elsker. Det er ikke klar tale, når det sies at i den første delen lærer vi om rettferdiggjørelsen, og i den siste om helliggjørelsen. Nei, helliggjørelsen er et dypere verk enn som så. Helliggjørelsens grunnvoll ligger i det vi lærer i den første delen. Helliggjørelsen fødes i sjelen gjennom troen (se kap. 6: 14, 22, 7: 4, 6, 8: 5, 12, 13, 14). Helliggjørelsen fødes og næres av samme forkynnelse som rettferdiggjørelsen - slik Paulus skriver til galaterne: "Var det ved lovgjerninger dere fikk Ånden, eller ved å høre troen?" (Gal 3: 2).

Altså lærer vi i denne siste delen hvordan de sjelene som allerede er helliggjort skal leve ut dette gode som sinnet deres nå er innstilt på. Den villige ånden trenger tross alt å bli støttet, vekket og oppmuntret gjennom formaninger. Derfor finner vi ikke her bare læren om hvordan de kristne skal oppfatte og utføre Herrens vilje, men også direkte formaninger til dette.

Men den aller første betingelsen er, som allerede sagt, at denne villige Ånden allerede er født i sjelen. Det er umåtelig viktig at vi holder dette klart for oss, så vi ikke skal komme i skade for å misbruke formaningens ord! Der er to slags mennesker som misbruker formaningens ord på skadelig vis. Først og fremst de som ennå ikke er blitt dødet av loven og frelst gjennom Kristus. De er ikke blitt nye skapninger. Men de er blitt opptatt av formaningene, og begynner å oppføre seg som kristne. I

det ytre likner de helliggjorte kristne, men innvortes er de døde. Slik skapes fariseere. Slike sjeler har derfor ennå ikke rett til å ta til seg de apostoliske formaninger. Nei, disse skulle først høre denne forkynnelsen: "Omvend dere!", "bryt dere nytt land og så ikke blant torner!" (Jer 4: 3). Det er Åndens frukter Herren vil ha, ikke lovgjerninger.

Dernest kan formaningerne av og til også misbrukes av dem som tror. Det kan lett skje når de tilfeldigvis er nedtrykt i trelldoms ånd, i sin egen elendighet. De ser bare på dette, og mangler den trøst og gleden i Gud som er det eneste som kan gi lyst og kraft til alt godt. I en slik tilstand vil de ellers så dyrebare formaningerne bare bli et trykkende åk. Og det å leve etter disse, blir bare et tvunget trelens arbeid som bare i ennå større grad avsporer sjelen fra den rette Ånden og kraften. Nå trenger denne sjelen en annen forkynnelse - behøver nå først å bli frigjort, glad og villig gjennom evangeliet, - før formaningene kan tas imot på rett måte. "Gleden i Herren er deres styrke" (Neh 8: 10).

Så bør vi da også aller først merke oss at i denne siste delen av brevet har vi ikke selve læren om hvordan vi blir frelst, eller læren om hvordan vi kommer inn under Guds nåde. Her lærer vi bare om hvordan benådede kristne skal leve her på jord. Mange svever ennå i dette mørke at de tror dette vårt kristne liv er veien til frelse. Her og der forkynnes det slik at en må oppfatte et fromt liv som veien til frelse. Denne villfarelsen, som hele verden er sunket ned i, er nå ettertrykkelig knust i brevets første del. Og den store sannheten om at "intet kjød" kan bestå for Gud i egne gjerninger, er forkynt og bevist. Vi har fått se at bare "gjennom den enes lydighet blir vi rettferdige". Men selv om ikke frelsen blir lovet oss som lønn for et hellig liv, skal vi nok her finne de aller sterkeste årsaker til å vandre verdig for Kristi evangelium. Måtte bare Herren åpne våre sinn og sende oss sin Ånd og kraft med Ordet! Apostelen begynner sin formanende avdeling på en lærerik måte slik: